

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 12 sierpnia 2016 r.

Poz. 4304

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.101.2016 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 4 sierpnia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 446) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miasta Knurów nr XXII/288/16 z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów obejmującego obszar położony w rejonie ulicy Przemysłowej, w całości.

UZASADNIENIE:

Rada Miasta Knurów w dniu 29 czerwca 2016 r. podjęła uchwałę nr XXII/288/16 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów obejmującego obszar położony w rejonie ulicy Przemysłowej.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej: ustawą o planowaniu), w dniu 6 lipca 2016 r. Gmina przekazała przedmiotową uchwałę wraz z załącznikami do organu nadzoru w celu zbadania jej zgodności z przepisami prawa.

W dniu 3 sierpnia 2016 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 4 ust. 1, art. 15 ust. 2 pkt 1, art. 15 ust. 2 pkt 11 oraz art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy o planowaniu w związku z § 4 pkt.11 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587 zwanego dalej rozporządzeniem).

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 w związku z art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu podstawowym celem planu miejscowego jest określenie przeznaczenia terenów oraz ustalenie sposobów ich zagospodarowania i warunków zabudowy. Przepis art. 15 ust. 2 pkt 11 ustawy o planowaniu daje dodatkowo gminie możliwość do określenia sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

Tymczasem w § 21 przedmiotowego planu wyznaczono teren Z18.PGO,ZU, który opisano jako „teren zabudowy związanej z wydobyciem węgla i odzyskiem odpadów wydobywczych przeznaczony do rekultywacji w kierunku przyrodniczym”. Przeznaczenie tego terenu to zabudowa urządzeniami i obiektami kopalni, składowiska, magazyny, infrastruktura techniczna oraz różne formy zieleni. W § 21 ust. 3 wskazano natomiast, że „po zakończeniu eksploatacji węgla kamiennego teren, o którym mowa w ust. 1 przeznacza się do rekultywacji w kierunku przyrodniczym”. Ponadto minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie

czynnej wprowadzony został jako docelowy – po rekultywacji. Tak sformułowane ustalenia są niejasne i nie określają jednoznacznie jakie jest przeznaczenie terenu. Nie wiadomo bowiem co jest właściwym przeznaczeniem terenu – zabudowa związana z wydobywaniem czy inne zagospodarowanie, spełniające wymóg rekultywacji w kierunku przyrodniczym np. zieleni urządzona (sama bowiem rekultywacja nie stanowi przeznaczenia terenu). Bezsprzeczne jest że oba przeznaczenia wykluczają się. Jeśli zamiarem uchwałodawcy było określenie tymczasowego i docelowego zagospodarowania, winien zrobić to precyzyjnie, określając sposób zagospodarowania w obu sytuacjach a także termin zagospodarowania tymczasowego.

Dodatkowo należy zauważyć, że stosownie do przepisu art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy o planowaniu, w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb granice obszarów wymagających przekształceń lub rekultywacji. Przepis ten został uszczegółowiony w § 4 pkt 11 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z którym ustalenia dotyczące obszarów wymagających rekultywacji powinny zawierać opis planowanych działań, określenie oczekiwanych rezultatów, w tym dotyczących parametrów zabudowy lub infrastruktury, oraz nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów, wynikające z przyjętych celów. Przepisy § 21 uchwały nie spełniają również powyższych wymogów. O ile, w tym wypadku można przyjąć, że granicą obszaru wymagającego rekultywacji jest granica terenu Z18.PGO,ZU, o tyle gmina nie sprecyzowała planowanych działań i rezultatów, ustaliła jedynie jeden parametr obowiązujący po rekultywacji - to jest wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, nie wprowadziła natomiast żadnych zakazów. W tym wypadku nie jest jasne czy realizacja rekultywacji w kierunku przyrodniczym tego obszaru przewiduje na przykład realizację zabudowy, jeśli tak to jakiej i na jakich warunkach. W § 21 ust. 4 kwestionowanego planu ustalono również inne wskaźniki, niemniej jednak z treści całej uchwały wynika, że należy je stosować wyłącznie do zabudowy związanej z prowadzoną eksploatacją węgla kamiennego oraz odzyskiwaniem surowców. Do tego przeznaczenia nie ustalono jednak wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej (wprowadzony w § 21 ust. 4 pkt 1 uchwały parametr powierzchni biologicznie czynnej odnosi się jedynie do zagospodarowania po rekultywacji), co z kolei narusza art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu.

Podobnie w § 20 ust. 3 przedmiotowego planu dla terenu zabudowy związanego z wydobywaniem węgla i odzyskiem odpadów oznaczonego symbolem Z18.PGO, ustalono „*po zakończeniu eksploatacji węgla kamiennego teren, o którym mowa w ust. 1 przeznacza się do rekultywacji w kierunku przyrodniczym*”. Mimo wprowadzenia w § 20 ust. 4 pkt 1 planu przez uchwałodawcę podwójnego minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej, przepisy § 20 kwestionowanego planu nie wypełniają również wyrażonych w art. 15 ust. 2 pkt 11 ustawy oraz § 7 ust. 6 rozporządzenia wymogów, tj. określenia sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

Mając na uwadze wskazane powyżej naruszenia, stwierdzenie nieważności uchwały w całości określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru - Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała